

Strasbourg, den 5.2.2013
COM(2013) 44 final

2013/0024 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Formålet med dette forslag er at revidere forordning (EF) nr. 1781/2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler¹ (i det følgende benævnt "pengeoverførselsforordningen"), så det bliver nemmere at spore betalinger og sikres, at EU-rammerne fortsat er fuldt forenelige med de internationale standarder.

Generel baggrund

I henhold til pengeoverførselsforordningen skal betalingsformidlere medsende oplysninger om betaleren igennem hele betalingskæden med henblik på forebyggelse, undersøgelse og konstatering af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Forordningen var i vidt omfang baseret på særlig anbefaling VII om elektroniske overførsler, vedtaget af Financial Action Task Force² (FATF), og har til formål at sikre, at denne internationale standard gennemføres ensartet i hele Unionen og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstaterne.

Da hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme finder sted under stadig nye former, bl.a. fordi der sker en konstant teknologisk udvikling, som giver de kriminelle nye værktøjer at arbejde med, har FATF foretaget en gennemgribende revision af de internationale standarder, som mandede ud i vedtagelsen af et nyt sæt anbefalinger i februar 2012.

Sideløbende med denne proces har Europa-Kommissionen selv foretaget en gennemgang af EU-rammerne. Gennemgangen omfattede en ekstern undersøgelse offentliggjort af Kommissionen om anvendelsen af pengeoverførselsforordningen, bred kontakt med og høring af private interessenter og civilsamfundsorganisationer samt repræsentanter for EU's medlemsstaters regulerende og tilsynsførende myndigheder.

Konklusionen på dette arbejde er, at EU-rammerne, herunder pengeoverførselsforordningen, må følge med udviklingen og tilpasses til de forandringer, der har fundet sted. Der bør fokuseres på a) effektiviteten af ordninger til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, b) klarere regler og bedre overensstemmelse mellem medlemsstaternes regler og c) et bredere anvendelsesområde, så der kan tages højde for nye trusler og sårbarheder.

Gældende bestemmelser på området

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme³ (i det følgende benævnt "det tredje direktiv om hvidvaskning af

¹ EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

² FATF er et internationalt organ, der blev oprettet af G7-topmødet i Paris i 1989, og som anses for at sætte den internationale standard i kampen mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

³ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

penge") indeholder rammerne for beskyttelse af kredit- og finansieringsinstitutters soliditet, integritet og stabilitet samt af den generelle tillid til det finansielle system mod risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Direktiv 2006/70/EF⁴ ("gennemførelsesdirektivet") indeholder gennemførelsesbestemmelser til det tredje direktiv om hvidvaskning af penge for så vidt angår definitionen af "politisk udsat person" og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelser i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang.

Pengeoverførselsforordningen supplerer disse foranstaltninger ved at sikre, at de retshåndhævende myndigheder og/eller påtalemyndighederne straks har grundlæggende oplysninger om betaleren af pengeoverførsler til rådighed, således at de kan konstatere, undersøge og retsforfølge terrorister og andre kriminelle og spore deres aktiver.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslaget er i overensstemmelse med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme. Begge retsakter har til formål at revidere de gældende EU-bestemmelser om forebyggelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, således at de bliver mere effektive, samtidig med at de er i overensstemmelse med de internationale standarder.

Forslaget er stemmer også overens med målsætningerne i Kommissionens meddelelse om strategien for EU's indre sikkerhed⁵, som indkredser de største udfordringer for EU's sikkerhed i de kommende år, hvori foreslås fem strategiske målsætninger og konkrete foranstaltninger for 2011-2014 med henblik på at gøre EU mere sikkert. Dette indbefatter at bekæmpe hvidvaskning af penge og forebygge terrorisme, særlig ved at ajourføre EU's rammer med henblik på at forbedre gennemsigtigheden af oplysninger om juridiske personers reelle ejerskab.

De foreslåede præciseringer vedrørende behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med tilgangen i Kommissionens seneste forslag inden for databeskyttelse⁶.

Hvad angår sanktioner er forslaget om et sæt principbaserede minimumsregler, der skal skærpe de administrative sanktioner og foranstaltninger, i overensstemmelse med Kommissionens politik som beskrevet i Kommissionens meddelelse "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser"⁷.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

⁴ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.

⁵ KOM(2010) 673 endelig.

⁶ COM(2012) 10 final og COM(2012) 11 final.

⁷ KOM(2010) 716 endelig.

I april 2012 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af direktiv 2005/60/EF og indkaldte kommentarer fra alle berørte parter⁸. I bilaget til denne rapport blev særlig fremhævet grænseoverskridende elektroniske pengeoverførsler og de to nye krav om at medtage oplysninger om betalingsmodtageren i elektroniske pengeoverførsler samt om at iværksætte indefrysingsforanstaltninger i forbindelse med FN-resolutioner.

Kommissionen modtog kun fire bidrag med direkte kommentarer til bilaget til rapporten. Respondenterne anmodede om en høring af de interesserede parter fra alle lande og områder, der er berørt af pengeoverførselsforordningen, og fremhævede, at alle yderligere krav eller forpligtelser, der pålægges betalingsformidlere, bør være forholdsmæssigt afpassede og enkle at opfylde.

Der har været foretaget omfattende høringer af de interesserede parter som led i de eksterne konsulents undersøgelse⁹, der blev foretaget på Europa-Kommissionens vegne, og som omfattede 108 interesserede parter og foregik ved hjælp af telefoninterview og et struktureret spørgeskema.

Ekspertbistand

I løbet af 2012 foretog eksterne konsulenter på Kommissionens vegne en undersøgelse for at indsamle oplysninger om, hvordan pengeoverførselsforordningen fungerer i medlemsstaterne, og hvilke problemer der har været¹⁰.

Undersøgelsen indeholder en række anbefalinger, herunder:

- der bør indføres et krav om, at betalingsformidlere i forbindelse med elektroniske pengeoverførsler skal sikre, at alle oplysninger om ordregiveren og betalingsmodtageren gemmes
- det bør fastlægges, hvilke oplysninger om betalingsmodtageren der skal kontrolleres, og af hvem
- det bør overvejes at indføre en forenklet ordning for grænseoverskridende elektroniske pengeoverførsler på op til 1 000 EUR, medmindre der er mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- betalingsformidlers indberetningsforpligtelser bør præciseres yderligere
- det bør udtrykkeligt forbydes at gennemføre elektroniske pengeoverførsler, der ikke opfylder kravene med hensyn til fuldstændige og nøjagtige oplysninger
- betalingsmodtagernes betalingsformidlere bør indføre effektive risikobaserede politikker og procedurer med henblik på hensigtsmæssige opfølgingsforanstaltninger
- der bør tages hensyn til databeskyttelsesaspektet.

⁸ Kommissionens rapport, svarene fra de berørte parter og feedbackerklæringen findes på: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

⁹ Undersøgelsen findes på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁰ Ibidem.

Konsekvensanalyse

Til dette forslag hører en konsekvensanalyse, hvori belyses hovedproblemerne i den gældende EU-lovgivning om forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme¹¹: i) manglende overensstemmelse med de for nylig reviderede internationale standarder, ii) forskellig fortolkning af reglerne fra medlemsstat til medlemsstat og iii) utilstrækkelige foranstaltninger og en række smuthuller med hensyn til nye risici inden for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse problemer medfører, at ordningerne til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bliver mindre effektive, og dette har negative konsekvenser med hensyn til omdømme, økonomi og finanser.

I konsekvensanalysen analyseres følgende tre scenarier:

- 1) et grundscenario - Kommissionen tager ingen initiativer
- 2) et tilpasningsscenario - begrænsede ændringer af pengeoverførselsforordningen i det omfang, det er nødvendigt for enten i) at tilpasse retsakterne til de reviderede internationale standarder eller ii) at sikre den nødvendige overensstemmelse mellem de nationale bestemmelser eller iii) at afhjælpe de største mangler vedrørende de nye trusler, og
- 3) et scenario med fuldstændig harmonisering, der indebærer mere omfattende ændringer af politikken og yderligere harmoniseringselementer, idet der tages hensyn til de særlige forhold, der måtte gøre sig gældende for EU.

Konsekvensanalysen har vist, at scenario nr. 2 er det mest afbalancerede. Her tilpasses pengeoverførselsforordningen til de reviderede internationale standarder, samtidig med at der sikres en tilstrækkelig balance mellem de nationale bestemmelser og fleksibiliteten med hensyn til deres anvendelse.

I konsekvensanalysen blev også indvirkningen af forslagene til retsakter på de grundlæggende rettigheder behandlet. I overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder tilstræbes det særligt i forslagene at sikre, at personoplysninger beskyttes (chartrets artikel 8), hvad angår lagring og overførsel af personoplysninger.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlag

Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er blandt alle berørte parter (navnlig medlemsstaterne og betalingsbranchen) generel enighed om, at målene med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og bedre kan nås på EU-plan.

¹¹ Konsekvensanalysen findes på http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler kan i høj grad være en hæmsko for velfungerende betalingssystemer på EU-plan og derfor skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser (jf. betragtning 2 i pengeoverførselsforordningen).

Unionen skal i kraft af omfanget af sine foranstaltninger garantere en ensartet gennemførelse af den nye FATF-anbefaling 16 i hele EU og navnlig, at der ikke sker diskriminering mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstaterne.

Forslaget er således i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Hvad angår proportionalitetsprincippet indebærer forslaget som omhandlet i konsekvensanalysen en gennemførelse af den reviderede FATF-anbefaling om elektroniske pengeoverførsler, idet der indføres de minimumskrav, der er nødvendige for at sikre, at pengeoverførsler kan spores, og idet der ikke gås videre, end hvad der er nødvendigt for at nå anbefalingens mål.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

Nærmere redegørelse for forslaget

I overensstemmelse med den nye FATF-anbefaling 16 om elektroniske pengeoverførsler og den dertil knyttede fortolkningsnote har de foreslåede ændringer til formål at afhjælpe problemer på de områder, hvor der stadig er manglende gennemsigtighed.

Hensigten er at øge sporbarheden ved at indføre følgende hovedkrav:

- der skal foreligge oplysninger om betalingsmodtageren
- med hensyn til forordningens anvendelsesområde præciseres det, at kreditkort, debetkort, mobiltelefoner og andet digitalt udstyr eller it-udstyr er omfattet af forordningens bestemmelser, hvis de eller det anvendes til at overføre midler mellem personer. Det præciseres desuden, at i tilfælde af pengeoverførsler uden for EU under 1 000 EUR gælder der en mindre restriktiv ordning med ikke-verificerede oplysninger om betalingsafsenderen og -modtageren (i modsætning til de mulige undtagelser fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1781/2006)
- med hensyn til de forpligtelser, der påhviler betalingsmodtagerens betalingsformidler, indføres der et krav om, at betalingsmodtagerens identitet skal verificeres (hvis dette ikke i forvejen er sket) for betalinger, der foretages fra lande uden for EU, og hvis beløbet overstiger 1 000 EUR. Med hensyn til betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren indføres der en forpligtelse til at indføre risikobaserede procedurer til afgørelse af, hvornår en pengeoverførsel skal gennemføres, afvises eller suspenderes, hvis de krævede oplysninger mangler, og hvilke opfølgingsforanstaltninger der skal træffes

- med hensyn til databeskyttelse skal dataopbevaringskravene tilpasses FATF-standarderne i henhold til den nye ordning, der er fastsat i direktiv [xxxx/yyyy]
- med hensyn til sanktioner styrkes de kompetente myndigheders sanktionsbeføjelser, og der indføres et krav om at koordinere tiltag i forbindelse med grænseoverskridende sager; sanktioner, der pålægges for overtrædelser, skal offentliggøres; der skal indføres effektive ordninger til at tilskynde til indberetning af overtrædelser af forordningens bestemmelser.

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²,
efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det indre marked. Terrorisme ryster selve grundlaget for vort samfund. Pengeoverførselssystemets soliditet, integritet og stabilitet og tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare gennem kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at tilsløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller at overføre midler til terrorformål.
- (2) For at lette deres kriminelle aktiviteter kan personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorhandlinger, forsøge at drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område indebærer, medmindre der på EU-plan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Sådanne EU-foranstaltninger bør i kraft af deres omfang sikre, at anbefaling 16 om elektroniske overførsler fra Financial Action Task Force (FATF), vedtaget i februar 2012, gennemføres ensartet i hele Unionen, og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstater

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler kan gribe ind i betalingssystemernes funktion på EU-plan og derfor skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

- (3) Det er i Unionens reviderede strategi vedrørende finansiering af terrorisme af 17. juli 2008⁴ blevet påpeget, at der fortsat må sættes ind på at forhindre finansiering af terrorisme, og at personer, der er under mistanke for terrorisme, anvender egne finansielle ressourcer. Det anerkendes, at FATF løbende søger at forbedre sine anbefalinger og arbejder på en fælles forståelse af, hvordan de skal gennemføres. Det er i Unionens reviderede strategi fastsat, at gennemførelsen af disse anbefalinger fra alle FATF-medlemmers og FATF-lignende regionale organers side vurderes regelmæssigt, og at en fælles tilgang til gennemførelsen i medlemsstaterne ud fra dette synspunkt er vigtig.
- (4) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med henblik på at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen⁶. Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [xxxx/yyyy] om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁷ indeholder en række foranstaltninger af denne art. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister og andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.
- (5) For at skabe en fælles metode i den internationale kamp mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på EU-plan tages højde for udviklingen på dette niveau, dvs. de internationale standarder om forebyggelse af hvidvaskning af penge samt finansiering af terrorisme og våbenspredning, der blev vedtaget af FATF i 2012, særlig anbefaling 16 og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf.
- (6) Et særlig vigtigt redskab i forbindelse med forebyggelse, undersøgelse og konstatering af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. For at sikre, at oplysninger videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at der ved pengeoverførsler medsendes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.
- (7) Bestemmelserne i denne forordning gælder med forbehold af national lovgivning til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af

⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st11/st11778-re01.en08.pdf>.

⁵ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

⁶ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

⁷ EUT L [...] af [...], s. [...].

personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁸. For eksempel bør personoplysninger, der indsamles med det formål at efterkomme denne forordning, ikke behandles senere på en måde, der ikke er i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF. Navnlig bør senere behandling til kommercielle formål være strengt forbudt. Bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er anerkendt som en vigtig samfundsinteresse af alle medlemsstater. Ved anvendelsen af denne forordning bør videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, jf. artikel 25 i direktiv 95/46/EF, være tilladt i henhold til artikel 26, litra d), i nævnte direktiv.

- (8) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; det samme gælder for enhver fysisk eller juridisk person, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelsessystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.
- (9) Hvor der er en mindre risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, vil det være relevant at undtage sådanne overførsler fra denne forordnings anvendelsesområde. Disse undtagelser bør omfatte kredit- eller debetkort, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, hævning fra pengeautomater, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter og pengeoverførsler, hvor både betaleren og betalingsmodtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn. Endvidere bør medlemsstaterne for at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika kunne vælge at lade elektroniske girobetalinger være undtaget, dog skal det altid være muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren. Der bør dog ikke være undtagelser, hvis et debet- eller kreditkort, en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, hvor der anvendes teknologi med forud- eller efterbetaling, anvendes til pengeoverførsler fra en person til en anden.
- (10) For ikke at hindre betalingssystemets effektivitet bør der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke sker fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler, bør pligten til at bekræfte oplysningerne om betalerens identitet, såfremt pengeoverførslerne ikke finder sted fra en konto, kun håndhæves over for individuelle overførsler, som overstiger 1 000 EUR. Ved overførsler fra konti bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om indbetaler, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, så længe kravene i direktiv [xxxx/yyyy] er overholdt.
- (11) På baggrund af EU-lovgivningen om betalinger – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet⁹, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro¹⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked¹¹

⁸ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁹ EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11.

¹⁰ EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22.

¹¹ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

– er det tilstrækkeligt at indføre bestemmelser om, at der ved overførsel af midler inden for EU skal medsendes forenklede oplysninger om betaleren.

- (12) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Unionen til lande uden for Unionen indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren. De nævnte myndigheder bør kun have adgang til at bruge de fuldstændige oplysninger om betaleren, når de skal forebygge, undersøge og konstatere hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
- (13) For at gøre det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler til flere betalingsmodtagere på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med individuelle overførsler fra Unionen til uden for Unionen bør disse individuelle overførsler kun indeholde betalerens kontonummer eller dennes entydige transaktionsidentifikator, såfremt batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.
- (14) For at kunne kontrollere, om de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren er medsendt ved pengeoverførslen, og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner bør betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om der mangler oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.
- (15) På grund af den potentielle risiko for, at anonyme pengeoverførsler kan anvendes til finansiering af terrorisme, bør det pålægges betalingsformidlere at kræve oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren. I overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, som FATF har udviklet, er det hensigtsmæssigt at indkredse høj- og lavrisikoområder med henblik på mere målrettet at imødegå risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren bør derfor indføre effektive risikobaserede procedurer til brug i tilfælde, hvor der ved en pengeoverførsel ikke er medsendt de krævede oplysninger om betaler og betalingsmodtager, således at det kan afgøres, om overførslen skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og hvilke opfølgingsforanstaltninger der skal træffes. Hvis betalingsformidleren har hjemsted uden for Unionens område, bør der stilles skærpede kundelegitimationskrav i henhold til direktiv [xxxx/yyyy] ved et grænseoverskridende korrespondentbankforhold med denne betalingsformidler.
- (16) Under alle omstændigheder bør betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren og betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige, og de bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med underretningsforpligtelsen i henhold til direktiv [xxxx/yyyy] og de nationale gennemførelsesbestemmelser.
- (17) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, uden at dette berører betalingsformidlers og mellembetalingsformidlers forpligtelser til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.

- (18) Indtil de tekniske begrænsninger, der kan forhindre mellembetalingsformidlere i at opfylde forpligtelsen til at videregive alle de modtagne oplysninger om betaleren, er fjernet, bør disse mellembetalingsformidlere registrere disse oplysninger. Sådanne tekniske begrænsninger bør fjernes, så snart betalingssystemerne er blevet opgraderet.
- (19) Da det i forbindelse med efterforskning i straffesager kan forekomme, at det ikke er muligt at identificere de krævede data eller de involverede personer, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, og for at have adgang til vigtigt bevismateriale som led i efterforskning bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren med det formål at forebygge, undersøge og konstatere hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Denne periode bør være af begrænset varighed.
- (20) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betaleren fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne er etableret.
- (21) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalers betalingsformidler er etableret, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betaler.
- (22) For at fremme opfyldelsen af kravene i denne forordning og i henhold til Kommissionens meddelelse af 9. december 2010 "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser"¹² bør de kompetente myndigheders beføjelser til at træffe tilsynsforanstaltninger og anvende sanktionsbeføjelser styrkes. Der bør indføres bestemmelser om administrative sanktioner, og på grund af betydningen af bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør medlemsstaterne indføre sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør give meddelelse herom til Kommissionen samt til Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt "EBA"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF; Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (i det følgende benævnt "EIOPA"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF; Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt "ESMA"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF.

¹²

KOM(2010) 716 endelig.

- (23) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel XXX i denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹³.
- (24) En række stater og territorier, der ikke indgår i Unionens område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Unionen repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem. For at undgå væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, der kan opstå som følge af anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.
- (25) I betragtning af de ændringer, det ville være nødvendigt at foretage i forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, bør den for klarhedens skyld ophæves.
- (26) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (27) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8) og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47) samt *ne bis in idem*-princippet.
- (28) For at sikre en smidig indførelse af de nye lovgivningsmæssige rammer om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør denne forordning finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor fristen for gennemførelse i national ret af direktiv [xxxx/yyyy] udløber –

¹³ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes der regler om de oplysninger om betalere og betalingsmodtager, der skal medsendes ved pengeoverførsler, med det formål at forebygge, konstatere og undersøge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med pengeoverførsler.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "finansiering af terrorisme": finansiering af terrorisme som defineret i artikel 1, stk. 4, i direktiv [xxxx/yyyy]
- 2) "hvidvaskning af penge": handlinger i forbindelse med hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 1, stk. 2 eller 3, i direktiv [xxxx/yyyy]
- 3) "betaler": en fysisk eller juridisk person, som enten foretager en pengeoverførsel fra sin egen konto, eller som bestiller en pengeoverførsel
- 4) "betalingsmodtager": en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af en pengeoverførsel
- 5) "betalingsformidler": en fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt leverer pengeoverførselstjenesteydelser
- 6) "mellembetalingsformidler": en betalingsformidler, der hverken er betalere eller betalingsmodtagers betalingsformidler, og som modtager og videresender en pengeoverførsel på vegne af betalere eller betalingsmodtagers betalingsformidler eller på vegne af en anden mellembetalingsformidler
- 7) "pengeoverførsel": en transaktion, der udføres ad elektronisk vej på en betalers vegne gennem en betalingsformidler med henblik på at stille midler til rådighed for en betalingsmodtager gennem en betalingsformidler, uanset om betaler og betalingsmodtager er en og samme person

- 8) "batchfiloverførsel": en gruppe bestående af flere individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet
- 9) "entydig transaktionsidentifikator": en kombination af bogstaver eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelsessystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren
- 10) "person-til-person-pengeoverførsel": en transaktion mellem to fysiske personer.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Unionen.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af et kredit- eller debetkort eller en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) kortet eller udstyret anvendes til at betale for varer og tjenesteydelser
- b) nummeret på ovennævnte kort eller udstyr medsendes ved alle overførsler i forbindelse med transaktionen.

Denne forordning finder dog anvendelse, hvis et kredit- eller debetkort eller en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr anvendes til en person-til-person-pengeoverførsel.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:
 - a) hvor pengeoverførslen indebærer, at betaler hæver kontanter fra sin egen konto
 - b) hvor pengene overføres til offentlige myndigheder som betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat
 - c) hvis både betaler og betalingsmodtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR BETALINGSFORMIDLERE

AFDELING 1

FORPLIGTELSE FOR BETALERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 4

Oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

1. Betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes følgende oplysninger om betaleren:
 - a) betalerens navn
 - b) betalerens kontonummer, hvis en sådan konto anvendes ved gennemførelsen af pengeoverførslen, eller en entydig transaktionsidentifikator, hvis en sådan konto ikke anvendes til dette formål
 - c) betalerens adresse eller nationale id-nummer eller kunde-id-nummer eller fødselsdato og –sted.
2. Betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes følgende oplysninger om betalingsmodtageren:
 - a) betalingsmodtagerens navn og
 - b) betalingsmodtagerens kontonummer, hvis en sådan konto anvendes ved gennemførelsen af transaktionen, eller en entydig transaktionsidentifikator, hvis en sådan konto ikke anvendes til dette formål.
3. Før pengene overføres, kontrollerer betalers betalingsformidler, at de i stk. 1 nævnte oplysninger er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.
4. Hvis pengene overføres fra betalers konto, anses den i stk. 3 omhandlede kontrol for at have fundet sted i følgende tilfælde:
 - a) hvis en betalers identitet er blevet kontrolleret i forbindelse med åbningen af kontoen i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv [xxxx/yyyy], og de ved

denne kontrol indhentede oplysninger er blevet opbevaret i overensstemmelse med artikel 39 i nævnte direktiv

eller

- b) hvis artikel 12, stk. 5, i direktiv [xxxx/yyyy] finder anvendelse på betaleren.
5. Ved pengeoverførsler, der ikke foretages fra en konto, skal betalerens betalingsformidler dog uanset stk. 3 ikke kontrollere de i stk. 1 omhandlede oplysninger, hvis beløbet ikke overstiger 1 000 EUR og det ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR.

Artikel 5

Pengeoverførsler inden for Unionen

1. Hvis både betalers og betalingsmodtagers betalingsformidler(e) er etableret i Unionen, skal uanset artikel 4, stk. 1 og 2, kun betalerens kontonummer eller dennes entydige transaktionsidentifikator medsendes, når pengeoverførslen foretages.
2. Uanset stk. 1 skal betalerens betalingsformidler efter anmodning fra betalingsmodtagerens betalingsformidler eller mellembetalingsformidleren stille oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren til rådighed i overensstemmelse med artikel 4 inden tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 6

Pengeoverførsler til uden for Unionen

1. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for Unionen, finder artikel 4, stk. 1 og 2, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i nævnte artikel, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller dennes entydige transaktionsidentifikator.
2. Hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal der ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR uanset artikel 4, stk. 1 og 2, kun medsendes oplysninger om:
 - a) betalerens navn
 - b) betalingsmodtagerens navn
 - c) både betalerens og betalingsmodtagerens kontonummer eller den entydige transaktionsidentifikator.

Nøjagtigheden af disse oplysninger skal kun kontrolleres, hvis der foreligger mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

FORPLIGTELSE FOR BETALINGSMODTAGERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 7

Verificering af, hvorvidt der mangler oplysninger om betalere og betalingsmodtager

1. Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal verificere, om felterne vedrørende oplysninger om betalere og betalingsmodtager i det meddelelsessystem eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende systems konventioner.
2. Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal have effektive procedurer til at verificere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betalere og betalingsmodtager:
 - a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret inden for Unionen: de i artikel 5 krævede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger om betalere og betalingsmodtager, som er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, og i givet fald de i artikel 14 krævede oplysningerog
 - c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende batchfiloverførslen.
3. Ved pengeoverførsler på over 1 000 EUR, hvor betalerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler kontrollere betalingsmodtagerens identitet, hvis dennes identitet ikke allerede er blevet kontrolleret.
4. Ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, hvor betalerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, er betalingsmodtagerens betalingsformidler ikke forpligtet til at kontrollere oplysningerne om betalingsmodtageren, medmindre der foreligger mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 8

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betalere og betalingsmodtager

1. Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal indføre effektive risikobaserede metoder til at fastslå, hvornår en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og hvilke opfølgingsforanstaltninger der skal træffes.

Hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige, afviser betalingsformidleren enten overførslen eller udbeder sig fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.

2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes.

Betalingsmodtagerens betalingsformidler indberetter dette til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 9

Vurdering og rapportering

Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal lade manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til den finansielle efterretningssenhed.

AFDELING 3

FORPLIGTELSE FOR MELLEMBETALINGSFORMIDLERE

Artikel 10

Opbevaring af oplysninger om betalere og betalingsmodtager sammen med overførslen

Mellembetalingsformidlere sikrer, at samtlige oplysninger, de modtager om betaleren og betalingsmodtageren sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Artikel 11

Verificering af, hvorvidt der mangler oplysninger om betalere og betalingsmodtager

1. Mellembetalingsformidleren skal verificere, om felterne vedrørende oplysninger om betalere og betalingsmodtager i det meddelelsessystem eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende systems konventioner.
2. Mellembetalingsformidleren skal have effektive procedurer til at verificere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betalere og betalingsmodtager:
 - a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret inden for Unionen: de i artikel 5 krævede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger om betalere og betalingsmodtager, som er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, eller i givet fald de i artikel 14 krævede oplysninger
og
 - c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende batchfiloverførslen.

Artikel 12

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betalere og betalingsmodtager

1. Mellembetalingsformidleren skal indføre effektive risikobaserede metoder til at fastslå, hvornår en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og hvilke opfølgingsforanstaltninger der skal træffes.

Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige, afviser betalingsformidleren enten overførslen eller udbeder sig fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.

2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal betalingsformidleren træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes.

Betalingsformidleren indberetter dette til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 13

Vurdering og rapportering

Betalingsformidleren skal lade manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til den finansielle efterretningsenhed.

Artikel 14

Tekniske begrænsninger

1. Denne artikel finder anvendelse, når betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen, og mellembetalingsformidleren befinder sig inden for Unionen.
2. Medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, der umuliggør, at oplysningerne om betaler kan medsendes med en pengeoverførsel, til at sende pengeoverførslerne til betalingsmodtagers betalingsformidler.
3. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, anvender mellembetalingsformidleren kun et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette betalingsmodtagers betalingsformidler herom enten inden for et betalings- eller meddelelssystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved en anden procedure, forudsat at kommunikationsformen er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.
4. Anvender mellembetalingsformidleren et betalingssystem med tekniske begrænsninger, stiller mellembetalingsformidleren efter anmodning fra betalingsmodtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af denne anmodning alle modtagne oplysninger om betaler til rådighed for denne betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.

KAPITEL III

SAMARBEJDE OG OPBEVARING AF REGISTRERINGER

Artikel 15

Samarbejdsforpligtelser

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de er etableret, fuldt ud og straks anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning.

Artikel 16

Opbevaring af registreringer

Betalerens betalingsformidler og betalingsmodtagerens betalingsformidler opbevarer registreringer af de i artikel 4, 5, 6 og 7 omhandlede oplysninger i 5 år. I de i artikel 14, stk. 2 og 3, omhandlede tilfælde opbevarer mellembetalingsformidleren registre over alle modtagne oplysninger i fem år. Efter udløbet af denne periode skal personoplysninger slettes, medmindre andet er fastsat i national lovgivning, der er bestemmende for, under hvilke forhold betalingsformidlere kan eller skal opbevare oplysninger i længere tid. Medlemsstaterne kan kun tillade eller kræve opbevaring i længere tid, hvis det er nødvendigt af hensyn til forebyggelse, konstatering eller undersøgelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Oplysninger må højst opbevares i ti år efter gennemførelsen af pengeoverførslen.

KAPITEL IV

SANKTIONER OG OVERVÅGNING

Artikel 17

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om administrative foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne påser, at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser vedrørende betalingsformidlere kan indføres sanktioner over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden person, som i henhold til national lovgivning er ansvarlig for overtrædelsen.
3. Senest [24 måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning] giver medlemsstaterne Kommissionen og Det Fælles Udvalg for EBA, EIOPA og ESMA (dvs. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder) meddelelse om de i stk. 1 omhandlede bestemmelser. De meddeler omgående Kommissionen og Det Fælles Udvalg for EBA, EIOPA og ESMA senere ændringer af bestemmelserne.
4. De kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at sanktionerne eller foranstaltningerne får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

Artikel 18

Særlige bestemmelser

1. Denne artikel finder anvendelse på følgende overtrædelser af forordningens bestemmelser:
 - a) gentagne tilfælde af manglende medsendelse af de krævede oplysninger om betalinger og betalingsmodtager i strid med artikel 4, 5 og 6
 - b) alvorlige forsømmelser fra betalingsformidlers side med hensyn til at sikre opbevaring af registreringer, jf. artikel 16
 - c) betalingsformidlers manglende indførelse af effektive risikobaserede politikker og procedurer som krævet i artikel 8 og 12.
2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde omfatter de administrative foranstaltninger og sanktioner, som kan anvendes, mindst følgende:
 - a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
 - b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) hvis der er tale om en betalingsformidler: inddragelse af betalingsformidlers tilladelse
 - d) et midlertidigt forbud mod, at et medlem af betalingsformidlers ledelsesorgan eller en anden fysisk person, som er ansvarlig, varetager funktioner hos betalingsformidleren

- e) hvis der er tale om en juridisk person: administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående forretningsår; er den juridiske person et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår
- f) hvis der er tale om en fysisk person: administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for denne forordnings ikrafttræden
- g) administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelser, såfremt disse beløb kan beregnes.

Artikel 19

Offentliggørelse af sanktioner

Administrative sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i de i artikel 17 og artikel 18, stk. 1, omhandlede tilfælde, skal offentliggøres uden ugrundet ophold, herunder oplysninger om overtrædelsens art og identiteten på de personer, der er ansvarlige for overtrædelserne, medmindre offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod finansmarkedernes stabilitet.

Såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade, offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne anonymt.

Artikel 20

De kompetente myndigheders anvendelse af sanktioner

Ved afgørelsen af, hvilken type administrative sanktioner eller foranstaltninger der skal anvendes, og hvor store de administrative bøder skal være, tager de kompetente myndigheder hensyn til alle relevante forhold, herunder:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelserne, såfremt de kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Artikel 21

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne indfører effektive mekanismer, som tilskynder til at indberette overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning til de kompetente myndigheder.
2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
 - b) passende beskyttelse af personer, der indberetter potentielle eller faktiske overtrædelser
 - c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF.
3. Betalingsformidlerne skal indføre egnede procedurer, der giver deres ansatte mulighed for at indberette overtrædelser internt via en særlig kanal.

Artikel 22

Overvågning

Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i denne forordning overholdes.

KAPITEL V

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme, i det følgende benævnt "udvalget". Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL VI

UNDTAGELSER

Artikel 24

Aftaler med territorier eller lande nævnt i traktatens artikel 355

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå aftaler med et land eller et territorium, der ikke indgår i Unionens område som nævnt i traktatens artikel 355, som indeholder undtagelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Der kan kun gives bemyndigelse til at indgå sådanne aftaler, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Unionen repræsenteret af en medlemsstat
 - b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium deltager direkte eller indirekte i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem
og
 - c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.
2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indsender en ansøgning til Kommissionen og leverer alle nødvendige oplysninger.

Når Kommissionen har modtaget en ansøgning fra en medlemsstat, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til proceduren i denne artikel.

Hvis Kommissionen skønner, at den ikke har alle nødvendige oplysninger, kontakter den inden for to måneder efter at have modtaget ansøgningen den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.

Når Kommissionen har alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere ansøgningen, underretter den inden for en måned medlemsstaten herom og videresender ansøgningen til de andre medlemsstater.

3. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i stk. 2, fjerde afsnit, beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Under alle omstændigheder træffes den beslutning, der henvises i til første afsnit, senest 18 måneder efter at Kommissionen har modtaget ansøgningen.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1781/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 26

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra [*samtidig med sidste frist for gennemførelse af direktiv xxxx/yyyy*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Europa-Parlamentets vegne

[...]

Formand

På Rådets vegne

[...]

Formand

BILAG

Sammenligningstabel, jf. artikel 25.

Forordning (EF) nr. 1781/2006	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4, stk. 1
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 16
Artikel 12	Artikel 10
	Artikel 11
	Artikel 12
	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 17 til 22
Artikel 16	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	-
Artikel 19	-
	Artikel 25

Artikel 20

Artikel 26